USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **R. R.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2023, č. j. OAM-456/LE-BA01-VL13-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2024, č. j. 21 Az 34/2023-29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu (NSS) dne 19. 4. 2024 se žalobce (stěžovatel) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze označeného v záhlaví. V blanketní kasační stížnosti stěžovatel pouze uvedl, že městský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany.

[2] Kasační stížnost je nepřípustná.

[3] Ze stejnopisu rozsudku přiloženého ke kasační stížnosti plyne, že městský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Tuto skutečnost NSS ověřil i ve spise městského soudu.

[4] Jak uvedl rozšířený senát v bodě 60 usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012-41, č. 3321/2016 Sb. NSS, kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), nepřípustná.

[5] Rozšířený senát tento závěr dále rozvinul v bodě 44 usnesení ze dne 26. 3. 2020, č. j. 9 Afs 271/2018-52, č. 4024/2020 Sb. NSS. Zde uvedl, že pro posouzení oprávněnosti stěžovatele podat kasační stížnost není podstatné, jakého výsledku řízení před krajským

soudem se dovolává (pokud vůbec), ale jaký výsledek je pro něj objektivně nejpříznivější.

[6] V nynější věci městský soud stěžovatelově žalobě vyhověl a rozhodnutí žalovaného zrušil. Stěžovatel byl tedy v řízení plně procesně úspěšný a dosáhl pro sebe objektivně nejpříznivějšího možného výsledku soudního přezkumu. Ani v řízení o kasační stížnosti by procesně příznivějšího výsledku dosáhnout nemohl. Jeho kasační stížnost je proto subjektivně nepřípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.) a NSS ji odmítl [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[7] S ohledem na závěr o nepřípustnosti stěžovatelovy kasační stížnosti NSS nerozhodoval o jeho žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (k tomu přiměřeně např. usnesení NSS ze dne 14. 5. 2008, č. j. 7 Afs 34/2008-103, nebo rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2008, č. j. 8 As 16/2008-244), neboť by takový postup nemohl vést k ochraně stěžovatelových procesních práv. Ze stejného důvodu NSS stěžovatele nevyzýval k doplnění důvodů kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu